

Stockholm 18 februari 2015

Till:

Svenska Regeringen
v. Ylva Johansson

Bästa Ylva Johansson

Idag den 18 februari genomför Världsfacket, IFS, en världsomfattande aktionsdag för rätten att strejka. Frågan är högaktuell eftersom det pågår en konflikt om just strejkrätten inom ILO där arbetsgivarsidan vägrar erkänna strejkrätten för arbetstagare över hela världen. Strejkrätten är det yttersta och ibland det enda vapnet för arbetstagare att kunna ställa krav på rimliga arbetsförhållanden.

Arbetsgivargruppen inom ILO menar att konvention nr 87 om föreningsrätt och skydd för organisationsrätten inte reglerar strejkrätten men redan 1952 blev parterna inom ILO överens om att strejkrätten utgör en självklar del av föreningsrätten. På det sätt som i första hand arbetsgivarsidan försöker förvägra världens arbetstagare rätten att strejka är ett medvetet hårt slag mot alla som arbetar för, och som strävar efter drägliga arbets- och levnadsvillkor. Det drabbar också arbetsmarknaderna globalt, med press nedåt på löner och villkor. Det är både förvånande och anmärkningsvärt att arbetsgivarna och vissa regeringar inte försvarar strejkrätten och de mänskliga rättigheterna i arbetslivet.

Samtidigt pågår det en samlad attack mot den offentliga sektorn på global nivå, både i tillväxtekonomier där fackförbunden för offentliganställda kämpar för att medlemmarna åtminstone ska ha rätt att organisera sig, vilket ofta inte är fallet. I många andra länder försvagas fackföreningar genom åtstramnings och privatiseringsåtgärder. Vi behöver en politik för social rättvisa och skydd av arbetstagarnas rättigheter, i stället för en politik som kränker mänskliga rättigheter. Om de offentliganställda som idag har rätt att strejka fråntas den rätten så kommer de som inte ens har rätten att organisera sig få det ännu svårare i sin kamp.

Konflikten inom ILO har pågått i över tre år och det är mycket svårt att finna en lösning. Därför har arbetstagargruppen föreslagit att konflikten om strejkrätten måste lösas i den Internationella domstolen i Haag. Det motsätter sig arbetsgivarsidan och här behövs det stöd från regeringssidan för att uppnå majoritet för arbetstagaridans hållning.

För världens alla offentliganställda är ett liv utan mänskliga rättigheter i arbetslivet, så som rätten att strejka och rätten att gå med i en fackförening ett liv med mycket begränsade framtidsutsikter.

Det är av stor vikt att Sveriges regering är tydlig i den här frågan och försvarar den praxis som ILO har utgått ifrån. Regeringen måste ta alla tillfällen att påverka andra regeringar att stödja arbetstagargruppens förslag.

Britta Lejon (ST), Veronica Karlsson (Vision), Annelie Nordström (Kommunal)

Heike Erkers (SSR), Sineva Ribeiro (Vårdförbundet), Jan Rudén (SEKO)